

IZ SONČNE ZAMBIJE

Na sliki: Zambijski predsednik
dr. K. Kaunda pri maši, med
katero je bil posvečen za
diakona zambijski bogoslovec,
štiri dekleta pa so vstopile
v novo zambijsko redovniško
družbo.

Dragi prijatelji,

včasih sem rad pisal, sedaj pa se mi zdi,
da je življenje preveč razbito, da bi mogel kaj
pametnega napisati.

Po vrnitvi s počitnic v domovini (oktobra
1971) so me iz mesta premestili na podeželje.
Izročeni sta mi namreč v skrb dve veliki področ-
ji izven misijonskega središča KASISI — pode-
želje na zahodu in severu.

Prvo področje — MUNGULE — ima svoj
posebni jezik (lenje) in je kar gosto naseljeno.
To je nekakšno naravno nadaljevanje župnije
Matero, kjer deluje p. Kokalj. Področje je 16
km oddaljeno od Matera in 33 km od Kasisija.
Te kraje obiskujejo misijonarji iz Kasisija že
od 1903. leta in ima 25.000 ljudi, vendar tam
še nismo odprli nobene stalne postojanke. Sedaj
je čas, da do tega pride!

Drugo področje je CHISAMBA. Ime ima po
malem mestecu ob železnici, 55 km od Kasisija.
Tam so največje shrambe za koruzo. (Sedaj
gradijo tam Jugoslovani 10 velikih silosov, vsak
je 53 m visok.) Do mojega prihoda je to področ-
je bilo za misijonarje skoraj nepoznano. Mestece
je imelo mašo le enkrat na mesec. Sedaj imam
tam mašo vsako nedeljo. Razen tega je na
področju še 18 mašnih središč, večinoma z
mašo vsak drugi teden. Mestece ima kar lično
cerkvice in ob njej dve sobi za patra. V cerkev
in sobi sem uvedel elektriko, v sobo in ob cerkvi
pa še tekočo vodo, tako da je stanovanje kar
prijetno.

Posadil sem mnogo cvetja, tudi kakšnih
deset grmov bezga, ki cvete skozi vse leto.
Zgradil sem hišico za katehista. Ta vodi nekak-
šen vrtec, pomožno šolo za otroke, ki niso mogli
naiti prostora v državni šoli. Otrok je okrog
150. Skratka — deloval sem na področju tako,
da sem mestece in področje pripravil na "neod-
visnost." Sam nadškof je prišel do tega
zaključka in bi mestecu takoj dal župnika, ko bi
ga imel.....

Sedaj sem se lotil še področja, ki sem ga
najprej omenil. Ze od vsega začetka sem izbral
kraj, ki je 16 km oddaljen od Lusake in kjer se
je začelo razvijati večje naselje. Začel sem z
mašo vsako nedeljo ob 4 pop.

Prvega januarja letos mi je nadškof dal
zelo dobrega katehista. Kupil sem mu malo
hišico in zdaj bi tam rad zgradil tudi cerkvico,
le železno ogrodje s streho. Ostalo naj končajo
verniki sami.

Novi katehist ima še lepše uspehe v naselju,
ki je 24 km oddaljeno od Lusake. Tudi tam bi
rad postavil železno ogrodje s streho. Sedaj
mašujemo pod velikansko divjo smokvo, čisto ob
glavni cesti, ki veže Lusako s severom.

Tretje središče se razvija ob 29. km. Potem
pa bo treba iti v notranjost, ki je

**Desno: Zambijske sestre —
novinke med mašo v
Materu.**

**Spodaj: Lusaški nadškof
med isto mašo. Na nje-
govi desni je predstoj-
nik bratov Marijani-
stov, ki vodijo katol.
gimnazijo za fante.**

kar lepo obskrbljena s šolami.
Celo področje ima 18 šol, vendar sem jih
doslej obiskal le 14. Do ostalih
štirih je v deževni dobi nemogoče priti zaradi
globokega blata.

Država je na področju zgradila lepo, moderno
kliniko, ki ima do 500 pacientov na dan.

Kaj naj povem o svojem delu? Pravo garanje.
Vseh podružnic je 33. Vsako nedeljo imam pet
maš, vsako soboto tri, ob petkih pa dve.
Ponedeljek porabim za odmor v Kasisiju in za
pisarniško delo. Ob torkih, sredah in četrtnih
sem na terenu, predvsem po raznih šolah. Zelo
rad bi se otresel enega od dveh področij, vendar
skoraj ni upanja, da mi bo uspelo.

Nimam pa samo pastoralnega dela.
Za katehistovo hišico v Chisambi sem
skoraj ves material sam pripeljal: opeko,
cement, vse potrebno za streho, vrata, okna.
To me je v zadnjih tednih precej utrudilo.
Vendar vedrine še nisem izgubil. Tudi pesmi
še vedno pišem — v činjansčini. Izdal sem
štiri knjižice pesmic, vsaka po 32 strani.
Razmnožila jih je sr. Zora. Se dve bi rad
pripravil — božične in nabožne. Otroci jih
zelo navdušeno prepevajo.

Naj končam. Bog vas blagoslovi vse!

Vaš v Gospodu

p. Rudež

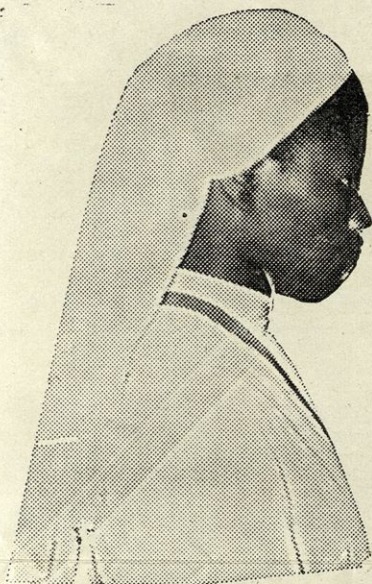
NOVI MISIJONAR

Z velikim veseljem javljamo vsem prijateljem,
da je prispel v Zambijo

P. LUKA LUCIC DJ

hrvaški jezuit — profesor bogoslovja
v Sarajevu. Do julija bo stanoval v
mednarodnem novicijatu v Lusaki, kjer
bo študiral jezik nyanja. Potem bo predaval v
bogoslovju Kachebere, kjer se na duhovništvo
pripravljajo zambijski in malavijski bogoslovci.

Mnogo blagoslova in sreče!

ZA ZAMBIJSKO CERKEV

Prvega januarja je v župnijski cerkvi v Materu položila večne zaobljube zambijska sestra Theresa Ziwa, ki jo vidite na sliki zgoraj. Zdeto se nam je primerno, da takšne slovesnosti ne ostanejo skrite v mali kapelici redovniške hiše, ampak rezveselijo naše verne množice, ki so tako srečne in ponosne, ko vidijo domače redovnice in duhovnike. Slovesnost je vodil Lusaški nadškof.

Naj vam predstavim sestro Terezijo. Vstopila je v novicijat 1965. leta, letos pa je končala gimnazijo. Namerava postati višja medicinska sestra, morala bo torej študirati še tri leta.

Njena mati ter bratje in sestre so katoličani, oče pa je član zambijske Reformirane Cerkve. Sicer je tudi oče želel postati katoličan in je hodil k pouku za katehumene, vendar mu župnijski cerkveni odbor ni dal dovoljenja za krst. Zdelo se jim je, da njegove vedenje ni primerno za katoličana.

Oče je hudo nasprotoval Terezinemu poklicu. Kot vsi zambijski starši je tudi on želel, da mu vsi otroci rodijo otroke.

Ni mogel razumeti, da bi hčerka ostala neporočena in brez otrok. Ko se je Tereza v gimnaziji odločila za redovniški poklic, je iz gimnazijskega zavoda odpotovala naravnost v novicijat, ne da bi se oglasila doma. Bala se

je očeta. Le pisмено ga je obvestila o svoji odločitvi.

Oče je začel delati težave tudi svoji ženi, ki mu je rodila devet otrok. K hiši je pripeljal še drugo ženo — mnogoženstvo je v Zambiji še precej razširjeno. Terezina mati še živi z možem in dejstvo, da je mož zdaj mnogoženec, ni zapreka za njeno prejetje zakramentov.

Tereza je prišla domov šele po štirih letih. Oče se ni več upiral, bil je molčeč in prestrašen.

★ ★ ★

Na sliki desno zgoraj je lusaški nadškof s prvimi štirimi novinkami nove redovniške družbe, ki jo je sam nadškof ustanovil. (Zanimiva je njihova redovniška obleka.) Imenujejo se: "Hóere Odrešenika." Z njimi je tudi vzgojiteljica, ki pa jih bo uvajala v redovniško življenje le dve leti, potem pa bodo morale biti popolnoma samostojne in najti svoje načine redovniškega življenja.

Slovesnosti sprejema teh prvih novink (med mašo) se je udeležil tudi državni predsednik dr. K. Kaunda. V svojem govoru je naglasil, da smo vsi ljudje božje ljudstvo. "Bog pričakuje, da mu služimo—vi in jaz" je dodal. Izrazil

je upanje, da bo Bog pomagal Zambijcem verovati Vanj in mu služiti kot enotno ljudstvo.

Predsednik je naglasil, da je Zambija srečna, ker je njena mladina pripravljena služiti Bogu na razne načine.

Cestital je mladim sestram, da so se odločile za službo Bogu.

“Brez mladine, ki se posveča službi Bogu, noben narod ne more upati, da bo uspel” je dodal predsednik.

Na sliki zgoraj je skupina novincev mednarodnega novicijata D.J.v. Lusaki. Slika je posneta med uro molitve v župnijski cerkvi v Materu. Med uro molitve za duhovniške in redovniške poklice v Zambiji so nastopili z govori, pesmimi in razlagami novinci in novinke raznih redovniških družb, vsi Zambijci. Verniki

so napolnili cerkev in napeto sledili programu. Na kuncu je spregovoril član župnijskega sveta, končali pa smo program s petjem litanij vseh svetnikov.

Od domačih duhovnikov in redovnikov je odvisna bodočnost Cerkve v Afriki. Priče smo prebujeni (samo) zavesti afriških in azijskih narodov in kultur. V letih, ki so pred nami, pa bomo morali še bolj kot doslej pozabiti na evropsko “obleko” krščanstva in z vso iskrenostjo sprejeti prilagoditev Cerkve navadam in mišljenju mladih narodov. Večina Azije je zaprta za nove misijonarje. Nekatere afriške države so že zaprle vrata tujim misijonarjem, nekatere bodo to storile prav kmalu. V Evropi in Ameriki je vedno manj misijonskih poklicev, število afriških katoličanov pa tako hitro raste, da se sprašujemo, kdo bo skrbel za njih.

Zaupamo v Previdnost, ki bedi nad usodo narodov in kontinentov. In ne pozabimo na molitev za domače duhovnike in redovnike v misijonskih deželah.

SPOMNIMO SE POKOJNIH

—mame p.Rudeža
—očeta Kristine Mlakar.

BARICA ROUS

je bila 4 tedne v lusaški bolnici zaradi vnetja mehurja in rane na črevesju. Razen tega je bila mesec dni na okrevanju. Zdaj je spet pri svojem delu v bolnici za gobavce. Zelimo ji, da se čim prej telesno okrepi.

SVETO PISMO

lahko beremo v štiridesetih zambijskih jezikih! V manj kot enem letu je Biblična družba v Zambiji razprodala 223.000 knjig Sv. Pisma.